

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om forbud mod udførsel af visse værdipapirer m. m.

Fremsat den 26. januar 1972 af *boligministeren*.

Lov nr. 328 af 11. december 1934 om forbud mod udførsel af visse værdipapirer m. m. ophæves med virkning fra Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

Bemærkninger til lovforslaget.

Om rigsdagens behandling af lov nr. 328 af 11. december 1934 henvises til:

Rigsdagstid. 1934-35. Folket. forh. sp. 2484, 2502, 2511, 2512, 2514. Landst. forh. sp. 244, 256, 258. Till. A. sp. 2991. Till. B. sp. 403. Till. C. sp. 61, 69, 75.

I et forsøg på at skaffe sig adgang til det udenlandske kapitalmarked udstedte 3 kreditforeninger, nemlig Østifternes Kreditforening og de 2 husmandskreditforeninger i sin tid obligationer, der foruden i danske kroner var betalbare i fremmed mønt baseret på de på udstedelsestidspunktet gældende valutakurser.

Udstedelsen af disse såkaldte dobbeltmøntede eller flermøntede obligationer blev af de nævnte kreditforeninger indstillet i 1923, og ved en senere lov af 16. december 1933 blev det udtrykkeligt bestemt, at kasseobligationer kun kunne udstedes som betalbare i dansk mønt. Baggrunden for denne lovbestemmelse var de internationale økonomiske forhold og ønsket om at beskytte de kreditforeninger, der havde udstedt flermøntede obligationer mod tab som følge af udsving i valutakurserne på det udenlandske kapitalmarked.

Dette forbud mod udstedelse af flermøntede obligationer er videreført i de senere kredit- og hypotekforeningslove og findes nu i § 22 i lov nr. 281 af 10. juni 1970 om realkreditinstitutter,

hvorefter obligationer kun kan udstedes som betalbare i dansk mønt, med mindre andet godkendes af boligministeren.

Ved lov nr. 328 af 11. december 1934 blev der indført forbud mod udførsel og indløsning efter værdien i fremmed mønt af allerede udstedte flermøntede obligationer. Forbudet, hvorfra der ikke kan dispenseres, omfatter alene flermøntede obligationer, der på tidspunktet for indgrebet blev afstemplet om udførselsforbudet.

Loven af 11. december 1934 er stadig gældende, og da dennes § 1 ikke kan anses for at være forenelig med bestemmelserne i EF's 1. og 2. kapitaldirektiv (EFT 921/60 og 62/63), jfr. nærmere Markedsrapporten, bind II, side 716, må bestemmelsen ophæves ved Danmarks indtræden som medlem af De europæiske Fællesskaber.

Da Østifternes Kreditforening helt har indfriet sine flermøntede obligationer, omfatter lovens udførselsforbud nu alene obligationer, der i årene 1918-23 er udstedt af de 2 husmandskreditforeninger, og som foruden i danske kroner lyder i engelske pund. Det engelske punds kurs over for den danske krone svarer efter kursjusteringerne i december 1971 til den kurs, der ifølge oplysninger modtaget fra de 2 kreditforeninger blev benyttet som basis ved udstedelsen af disse obligationer. Da endvidere det samlede pålydende af de pågældende obligationer, der

endnu ikke er indfrie, kun andrager knap 8 mill. kr., hvoraf ca. 4,5 mill. kr. cirkulerer i Danmark, vil ophævelsen af udførselsforbudet ikke kunne rejse problemer af betydning.

Loven indeholder — udover bestemmelsen i § 1 om forbud mod udførsel af flermøntede obligationer — i § 2 en bestemmelse om ydelse af henstand med betaling af terminsydelser for ejere af landbrugs- og skovejendomme, fiskere m. fl. Afviklingen af terminsydelserne skulle dog være tilendebragt senest december termin 1941, og bestemmelsen er således efter sit indhold uden betydning i dag.

Endvidere fastsætter lovens § 3 satser for den konverteringsafgift, der blev indført ved § 5 i lov nr. 363 af 16. december 1933 om rentelettelse ved konvertering m. v. af kreditforeningslån i fast ejen-

dom. Denne konverteringsafgift skulle ifølge loven opkræves dels ved egentlig konvertering af kreditforeningslån til en nominelt lavere rentefod, hvilket kunne ske i tiden indtil afslutningen af 11. juni termin 1937 og dels i tilfælde, hvor en låntager indfrie sit lån og senere — inden udgangen af 1939 — optog et nyt lavere forrentet lån i samme ejendom.

Da konverteringsafgiften er begrænset til at omfatte de konverteringer, der fandt sted i 1930'erne, har bestemmelserne herom ikke længere betydning, og det foreslås derfor nu også at ophæve § 3 i loven af 11. december 1934 og dermed loven i sin helhed.

Forslagets gennemførelse vil ikke medføre udgifter for statskassen.

Bilag.**DANMARKS NATIONALBANK**

1093 København K, 20. juli 1971.

*Boligministeriet
Stotholmsgade 12
1216 København K.*

Ved skrivelse af 13. juli d. å. — ref. l.kt. j. nr. 711-24 — har ministeriet udbedt sig Danmarks Nationalbanks kommentarer i anledning af, at boligministeren som forberedelse til Danmarks eventuelle indtræden i EC i førstkommende folketingsår agter at fremsætte forslag om ophævelse af lov nr. 328 af 11. december 1934 om forbud mod udførsel af visse værdipapirer m. m.

Under henvisning hertil skal man oplyse, at den nævnte lov — efter at Østifternes Kreditforening helt har indfriet sine flermøntede obligationer — nu alene omfatter obligationer, der i årene 1918-1923 er udstedt af de to husmandskreditforeninger, og som foruden i danske kroner lyder i engelske pund. Da det engelske punds paritet over for danske kroner siden november 1967 har andraget kr. 18,00, d. v. s. under den kurs på kr. 18,18, der ifølge oplysninger modtaget fra de to kreditforeninger blev benyttet som basis ved udstedelsen af disse obligationer, er det i dag mest fordelagtigt at kræve udtrukne obligationer og forfaldne kuponer betalt i danske kroner. Da det

samlede pålydende af de af de pågældende obligationer, der endnu ikke er indfriet, kun andrager nogle få mill. kr., vil ophævelsen af reglerne efter Nationalbankens opfattelse ikke rejse væsentlige problemer. Nationalbanken kan derfor støtte forslaget om, at den nævnte lov ophæves.

Såfremt lovens ophævelse er vedtaget, vil indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 73 af 18. marts 1935 om forbud mod udførsel af visse værdipapirer også bortfalde. Når dette sker, vil Nationalbanken henlede Handelsministeriets opmærksomhed på, at de tre sidste linier i § 11, stk. 1, i dette ministeriums bekendtgørelse nr. 199 af 20. juni 1961 ved lejlighed må ophæves, således at der om udførsel af de af loven omfattede danske værdipapirer kommer til at gælde de samme regler som for udførsel af alle andre danske værdipapirer. Nationalbanken vil samtidig foretage de fornødne ændringer af de herfra til bankerne og fondsbørsvekslererne m. v. udsendte valutabestemmelser om udførsel af danske værdipapirer.

Med hilsen

DANMARKS NATIONALBANK**F. Hollensen.***Leif Hansen.*